

tinget: C. Hage). Eneste Behandling i begge Ting ^{30/3}
(L. Sp. 1646 og F. Sp. 4906). Lovforslaget bortfaldt.

I Forslagets Motiver henvises til, at det i § 70 i Loven af 24. April 1896 om Statsbanernes Takster m. m. er bestemt, at Lovens Gyldighed ophører den 1. April 1901. Efter hvad der under Forhandlingerne om denne Lov blev udtalt i Lands-tinget — i hvilket Ting Bestemmelsen blev indsat — var det Meningen at skabe »nogle Prøveaar, i hvilke Administrationen havde Lejlighed til at arbejde med de nye Takster, for der-efter at komme til et Resultat om, hvorvidt den nye Tilstand i Længden kunde opretholdes. Dette vilde kunne opnaas ved at sætte en bestemt Grænse for Lovens Varighed saaledes, at naar den faldt bort, stod man atter med fuldstændig Frihed til at træffe Bestemmelse om Taksterne, og saa maatte det komme an paa, om man kunde enes om en ny Lov«. Da Regeringen — hedder det videre i Motiverne — har den Opfattelse, »at det nu bestaaende Forhold med Hensyn til Statsbanernes Befordrings- og Takstbestemmelser saa vidt muligt bør bevares, saaledes at der fremdeles skal gælde lovbundne Betingelser for Transport af Personer, Gods og levende Dyr paa Statsbanerne, samt Lovbestemmelser om Grundlaget for Takstansættelsen, medens Enkelthederne i Taksterne som hidtil overlades til Administrationen«, har Regeringen da ogsaa i sin Tid, da den nedsatte Kommission angaaende Statsbane- driftens hensigtsmæssige Ordning rettede Forespørgsel til den om, hvorvidt Jernbanens Takstbestemmelser vilde være at gøre til Genstand for Kommissionens Behandling og Betænkning, herpaa »svaret bekræftende, idet man antog, at en Betænkning fra Kommissionen vilde foreligge, forinden det blev nødvendigt at forebringe Sagen for Rigsdagen. Kom- missionen har imidlertid endnu ikke afgivet nogen Betænkning, og da Loven som nævnt udløber den 1. April d. A., saa at Sagen ikke kan opsættes længere, forelægger man nu et Lov- forslag om at give Takstloven vedvarende Gyldighed, dog med de Ændringer, som efter de i de forløbne Aar indvundne Er- faringer maa anses for nødvendige«. De Ændringer, der foreslaas, ere følgende: 1) Grundtaksten for Personbefordringen forhøjes, hvorhos Taksterne for længere Afstande forhøjes saa meget, at man for de længste Afstande i Stedet for de nuværende Priser 17 Kr. 50 Øre for I. Kl., 11 Kr. for II. Kl. og 6 Kr. 50 Øre for III. Kl. opkræver henholdsvis 20 Kr., 12 Kr. 50 Øre og 7 Kr. 50 Øre. Ved disse Takster vil man an- tagelig indvinde c. 1,200,000 Kr. 2) Endvidere forhøjes Takst- erne for Godsbefordringen (forventet Indtægtsforøgelse c. 510,000 Kr.). 3) Fremdeles forhøjes Pakketaksterne, medens samtidig Rabatten ved Køb af Jernbanefrimærker i hele Ark